

na 1901 č. 74. ř. z. a poslední věty odst. 5. § 4. nařízení ze dne 27. dubna 1922 č. 143 sb. z. a n.

III. Divnou praxi zavádí moravský zemský výběrčí úřad při vyměřování dávky z přírůstku hodnoty.

Ceny nemovitostí klesají a tu nespokojí se v mnohých případech zemský výběrčí úřad s cenami v kupních smlouvách uvedenými a doručuje stranám v přípravném řízení připomínky tohoto obsahu:

»Vyšetřili jsme, že obecná hodnota prodané nemovitosti dne 1. ledna 1914 byla a dne 5. června 1922 (den kupu) zde udaná vyšší cena než cena v kupní smlouvě, tak jednou místo 5.000 K 10.000 K a po druhé místo 6.000 K 9.000 K.

Ve smyslu § 17. nařízení Vás vyzýváme, abyste nám do 14 dnů oznámil, souhlasíte-li s tímto oceněním, nebo abyste nám v téže lhůtě sdělil své o d ů v o d n ě n ě námitek.

Kdyby dohody nebylo docíleno, zařídíme soudní odhad. Pokud se týče útnat tohoto odhadu poukazujeme Vás na ustanovení § 17. odst. 6. uvedeného nařízení.

Nedojde-li Vaše odpověď do 14 dnů, vyměříme dávku na základě vyšetřené hodnoty.«

Věc pohodlná: Výběrčí úřad žádá od prostého venkovana odůvodněné námítky a hrozí hned soudním odhadem a útratami s ním spojenými a sám napíše vyšetřili jsme, nenapíše jak a hlavně kým! A kdo koná toto šetření: buď obec, která má na výši dávky největší zájem, neboť od 1. října 1921 plyne dávka do obecní pokladny, tím porušena je stará zásada: nemo in re sua iudex esto, neb a n o m y m n ě d ě v ě r n ě k. A toto opět nesnáší se ani s demokracií ani s republikánským zřízením. Nechá-li strana takový ferman nepovšimnutý, je kontumacována a platí dávku v případech výše uvedených o 1.250 a 750 K vyšší než by měla platiti dle kupní ceny. Ohradí-li se strana rázně a žádá-li soudní odhad za účelem zjištění obecné hodnoty prodané nemovitosti, spokojí se zemský výběrčí úřad s kupní cenou, dobře věda, že přísežný odhadce tváří v tvář se soudcem poměrů znalým a s poplatníkem realitu tak vysoko nikdy neodhadne.

Ale tak úřady jednati nemají a nesmí nechtějí-li podkopati důvěru obyvatelstva v nich. Nedivte se pak, že vždy vtipem pohotoví Slováci překřtili výběrčí úřad na úřad výděřčí.

ZE DNE.

Měsíční schůze pražského odboru Spolku našeho, jež konala se dne 24. března t. r., byla velice četně navštívena. Předsedající Dr. Čulík věnoval vřelou posmrtnou vzpomínku ř. ministru Dr. Aloisu Rašínovi, jakož i místopředsedovi našemu Dr. Gustavu Kreimlovi, jehož nevšední zásluhy o spolek vylíčil. Po té proslovil pan prezident Dr. Batěk vysoce zajímavou a poutavou přednáškou o ideologických základech řízení pozůstalostního, kterouž České Právo uveřejní. Pan přednášející podal nejprve historický vývin řízení pozůstalostního a vložil vztah řízení toho k nauce o nabývání dědičtí, načež slíbil pokračovati při budoucí schůzi měsíční. Po přednášce rozpředla se živá debata, které účastnila se valná část přítomných. Podány různé náměty a návrhy, jak upravit a zlevnit řízení pozůstalostní a zmocněn předseda s jednatelem Drem Černým a prezidentem Drem Batkem, aby podnikli veškeré kroky, které shledají za vhodné a účelné.

Promlčení pohledávek palmárních. Nařízením vlády ze dne 15. února 1923 č. 36 byla 3letá lhůta promlčení v § 1480 a 3. novely k ob. z. obč. prodloužena do 1. dubna 1924. Ministerská rada usnesla se při tom, že na přístě další prodloužení nebude

více povoleno. Upozorňujeme proto všechny notáře, aby závčas veškeré své 3leté neb starší pohledávky vymáhali.

Viceprezidentem notářské komory pražské po ř. Dr. Gustavu Kreimlovi zvolen byl pan Dr. Antonín Mokřý, notář na král. Vinohradech.

Sproštění notarů činné služby vojenské. K zakročení notářské komory pražské, aby všichni notáři již v míru pro případ mobilisace od činné služby vojenské byli osvobozeni, rozhodlo MNO. výnosem ze dne 20. ledna 1923 č. 191.222, že sproštění notarů v době míru nepřichází v úvahu. Bude tudíž dlužno žádati za sproštění notarů za mobilisace neb války v každém jednotlivém případě.

Podávání zpráv úřadům nadřízeným a zastupitelským v řízení pozůstalostním. Presidium vrcmžno zemského soudu v Praze oznámilo výnosem ze dne 15. února 1923, Pres.: 2633/17/23 notářské komoře pražské, že nepřísluší notářům jako soudním komisařům, aby podávali zprávy nadřízeným úřadům neb cizím úřadům zastupitelským přímo, nýbrž jest věci soudů, aby tak činily a zejména cizím zastupitelským úřadům nesmí býti podávána zpráva přímo bez vědomí ministerstva spravedlnosti.

Informace neb porady žádající kolegy žádáme, aby připojili ke svému dotazu též poštovní známku na odpověď jakož i, aby dotazy své stylisovali co nejstručněji.

Placení poštovního v soudním komisařství. Ředitelství pošt a telegrafů sděluje níže uvedené rozhodnutí ministerstva pošt a telegrafů ze dne 19. března 1923 čis. 15.229/VII-23:

»Podání soukromých stran notarům nejsou osvobozena od poštovního, ježto nesvědčí úřadům atd., označeným v čl. II., odst. 1 a 2 zákona z 2. října 1865 č. ř. z. 108 a tudíž nespadají pod čl. II. odst. 4. tohoto zákona. Zákon z 1. dubna 1921 čis 161 sb. z. a n. toho nezměnil. Není tudíž také přípustno opatřovati obálky zmíněných zásek poznámkou »Na soudní vyzvání — poštovního prosto.« —

Záloha na pozůstalostní dávky. Osvobození od placení odškodňovacích úroků. Ministerstvo spravedlnosti zaslalo všem notářským komorám níže uvedený výnos ministerstva financí:

»Ministerstvo financí upozorňuje přípisem z 11. října 1922 čj.: 115423/6330/22 na tuto výhodu při zaplacení pozůstalostních dávek:

Jestliže pozůstalostní výkaz, jenž má býti předložen k vyměření poplatků, nebyl předložen do šesti měsíců od dědickeho nápadu, nutno zapraviti z úhrnné částky dávek v pozůstalost málezejících od uplynutí této doby do splatnosti dávek t. j. do 30. dne po doručení platebního rozkazu na ně nebo do dne jich dřívějšího skutečného zaplacení, 5% úroky (§ 11. zák. č. 74/1901 ř. z. v úpravě § 29. odst. 3 čis. nař. č. 278/1915 ř. z.

Těmto úrokům lze se vyhnouti tím, že poplatník již napřed složí na účet pozůstalostních dávek, jež budou svého času vyměřeny příměřenou částku. Učiní-li tak, nepožadují se tyto úroky (t. zv. odškodňovací) z té části pozůstalostních dávek, jež se rovná složené částce, a to od toho dne, kterého byla složena.

Zemřel-li tedy zůstavitel na př. dne 5. června 1922, má býti pozůstalostní výkaz předložen do 5. prosince 1922. Nestane-li se tak a předloží-li se pozůstalostní výkaz teprve dne 25. prosince 1922, jsou odváděny z pozůstalostních dávek 5% úroky odškodňovací od 5. prosince 1922. Jestliže byly dávky vyměřeny platebním rozkazem dodaným 15. července 1923 a staly se tedy splatnými 14. srpna 1923 (30. den po doručení platebního rozkazu) vyberou se ze souhrnu dávek 5% úroky od 5. prosince 1922 do 14. srpna 1923. (Zaplátí-li poplatník dávky dříve, na př. dne 10. srpna 1923, tedy do tohoto dne.)

Kdyby však poplatník složil na účet dávek u příslušné finanční pokladny jistou částku dříve, na př. již dne 10. prosince 1922, požadovaly by se odškodňovací úroky z té části dávek, jež odpovídá složené částce jen za dobu od 5. do 10. prosince 1922.

Tato výhoda má dnes značný význam, ježto k vyměření poplatků dochází pro přetížení finančních úřadů teprve po delší době, jež trvá namnoze nejen několik měsíců, nýbrž i celé roky. Výhoda záleží nejen v tom, že se ušetří rozdíl mezi nižšími zpravidla úroky, jež by poplatník za příslušnou dobu dostal, kdyby složenou částku měl uloženu (jako vklad nebo v ukládacích papírech) a vyššími úroky odškodňovacími jež musí zapraviti.

Výhoda záleží také v tom, že jestliže složená částka přibližně rovná se dávám, jež budou vyměřeny, může být po-

zůstalost soudem odevzdána hned po skončení jejím projednání. To má význam zejména při větších pozůstalostech, jejichž hrubá hodnota převyšuje 50.000 Kč nebo čistá hodnota 5000 Kč a k jejich odevzdání se, nemí-li tu dostatečných ke kýrtí nemovitostí nebo deposit, vyžaduje zaplacení nebo zabezpečení pozůstalostních dávek.

Kromě toho ve všech případech, v kterých náleží do pozůstalosti nemovitosti nebo knihovní práva, může být odevzdací listina ihned vložena do knih. (§§ 26. a 27. cís. nař. č. 278/1915 ř. z. a §§ 29., 36. a 40. min. nař. č. 397/1915 ř. z.)

Ministerstvo financí doporučuje stranám dbáti toho, aby byla příslušná částka složena co možná zároveň s uplynutím šestiměsíční lhůty od dědického nápadu (zpravidla tedy od zůstavitelovy smrti) anebo aspoň tenkrát, když jest celkový stav pozůstalosti aspoň zhruba patrný. Dále je dbáti toho, aby její výše aspoň přibližně odpovídala souhrnu dávek, jež budou asi z pozůstalosti vyměřeny, to jest poplatku (nyní daně) z obohacení, poplatků nemovitostních a ev. jiných dávek.

Formální postup při tom jest uveden v citovaném § 25. min. nař. č. 75/1901 ř. z.).

Žádáme, aby o tom byli zpraveni všichni notáři k tamní notářské komoře náležející s tím, aby všude, kde se jim jako soudním komisařům projednávajícím pozůstalosti, naskytne příležitost k tomu, upozorňovali strany na tuto dosud málo známou výhodu a všemožně působili, aby jí bylo užíváno co nejvhodněji, pokud se týče, sami jí užívali, kde jako zmocněnci strany jsou k tomu oprávněni.

Přeložení, jmenování.

Ministr spravedlnosti sprostil notáře Dra Josefa Vilímka povinností, míti úřední své sídlo v Praze III. a IV., a jmenoval kandidáta notářství Dra Bedř. Protivenského v Jindř. Hradci notářem ve Štokách.

Notářské místo ve Znojmě.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku znovuhlasování místa notářského ve Znojmě, úmrtím notáře Dra Karla Plachého uprázdněného, po případě ku obsazení onoho místa, jež se uprázdnilo přeložením některého z notářů v obvodu notářské komory v Brně.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. práv z 31. října 1887 čís. 9172 opatřené, podány buďtež do

20. dubna 1923

včetně předepsaným způsobem notářské komoře v Brně.

Notářská komora v Brně,
dne 26. března 1923.

Notářské místo v Praze.

Notářské místo v Praze III., uprázdněné přeložením notáře Dra Josefa Vilímka do vnitřní Prahy (po notáři R. Hruškoví) vypisuje se tímto ku opětovnému obsazení s tím doložením, že notář pro toto místo jmenovaný bude povinen, míti své úřední sídlo buď v Praze III. nebo IV. pražském obecním okrese, na Menším Městě neb na Hradčanech.

Notář tento bude výlučně povolán k obstarávání soudního komisařství v těchto okresích, nebude však naproti tomu účastníkem na soudním komisařství v ostatních obecních okresech pražských. Soutěž tato vztahuje se i na ono místo notářské, jež uprázdní se přeložením některého notáře do Prahy III. neb IV.

Žádosti, doklady ve smyslu výn. min. spr. z 31. X. 1887 č. 9172 doložené, podány buďtež do **22. dubna 1923**

včetně předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 9. dubna 1923.

POZVÁNÍ

ku řádné valné hromadě odboru »Praha«, Spolku notářů československých, která konati se bude v sobotu, dne

28. dubna 1923

o 6½ hodině večerní v restauraci hotelu »Passage«, Václavské nám. č. 11, I. posch. (velký chabre) s tímto pořadem jednání:

1. Sdělení předsednictva.
2. Zpráva jednateřská.
3. Zpráva pokladniční a přehlížitelů účtů.
4. Volby:
 - a) starosty odboru,
 - b) 11 členů výboru,
 - c) 1 přehlížitele účtů a 2 náhradníků.
5. Ustanovení příspěvku na r. 1923.
6. Volné návrhy.

Poznámka: Kdyby se dostatečný počet členů nesešel, bude se konati tato valná hromada o 1 hodinu později při témž pořadu jednání.

Po valné hromadě koná se přednáška pana notáře Dra Jar. Heinitze: »Vládní návrh zákona o zrušení svěcenství.«

V Praze, dne 12. dubna 1923.

Za

odbor »Praha« spolku notářů československých:
Zd. Lemmer, jednatel, Dr. Jar. Čulík, starosta.

POZVÁNÍ

k řádné valné hromadě

»Spolku československých kandidátů notářství, která konati se bude v neděli, **dne 20. května 1923**

o 9. hodině dopolední v síni číslo 2, 3, 4, (mezanin, vchod šatnou), Obecního domu města Prahy (místnosti anglického klubu).

Po řad:

1. Sdělení předsednictva.
2. Čtení protokolu minulé valné hromady.
3. Zprávy funkcionářů:
 - a) jednatele,
 - b) pokladníka
 - c) kondičního referenta.
4. Nový řád notářský.
5. Volby funkcionářů.
6. Volné návrhy.

Kolegové kandidáti notářství se důtklivě ve vlastním zájmu vyzývají, aby se do valné hromady v počtu nejhojnějším dostavili, a aby každý přistoupil za člena spolku, neboť napříště jen členové spolku a notáři, u nichž členové spolku jsou zaměstnáni, o usneseníh spolku budou vyrozumíváni

V Praze, dne 10. dubna 1923.

Za

»Spolek československých kandidátů notářství«:

Dr. Bedřich Rudolf, Dr. Karel Procháska,
t. č. jednatel, t. č. místostarosta.

Přátelská schůzka kolegů před valnou hromadou v sobotu dne 19. května 1923 o půl 8. hod. večerní ve francouzské restauraci Obecního domu v Praze (galerie).

Koncipient

s víceletou soudní praxí, zkouškou a roční praxí notářskou, změní místo od 1. července t. r. Nab. pod zn. »Jen na Moutavě« do adm.

PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečetě, razítka, pečetička, nítě k šití aktů atd. - **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma, obratem.

TELEFON 3815.

TELEFON 3815.